

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentellen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; közséj jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyitór soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

Jövel szentlélek.

A társadalom különböző osztályai anyagi érdekeit tekintve, egymásra vannak utalva s mintegy egymás kiengeszteléséül vannak rendelve s a társadalom különböző osztályai akkor felelnek meg igazi hivatásuknak, mikor a különböző osztályok összérdekéi szolgálatára az osztályok ezek működése közötti összhang létrehozásán fáradoznak. Hazaellenes bünt követnek el mindazok, akik a társadalom különböző rétegeit egymás iránt faji, nemzetiségi, vagy osztálygyűlöletre ingerlik, izgatják.

Városunk békés lakosságának lelkiületében idegenek még a nyugati államokban már a falvakban is fel-fel tűnedező szociális és anarkista mozgalmak, irányzatok.

Meglep bennünket egy-egy jelenség, mely gyanút kelthet bennünk, hogy a társadalmi rend felforgató tanok hirdetői nálunk is hívőkre, követőkre találhatnak.

Meglep bennünket, hogy a felforgató eszmék nálunk is találhatnak apostolokra s követőkre s nálunk is akadhatnak, kik a népet szándékosan félre vezessék, kik annak fejét hamis tanokkal tele verjék.

Szomorn tényként áll előttünk a városi önkéntes tűzoltó-egylet kebelében fölkelte viszálykodás s ezen városunk közjólétére nagy horderővel s fontossággal bíró egyesületnek a közeli felbomlás stádiumába juttatása.

A napokban már-már odajutottunk, hogy hatvan év óta fönnálló kaszinónk fölött kongatták a halálharangot.

És most ott állunk, hogy mahol-

nap következhetik egy másik humánus célú és különösen az alsóbb néposztályra áldásos intézménynek, a temetkezési egyletnek, ha feloszlása már éppen nem is, de alapjában s működésében megrendítése.

S mind ez miért? Mert vannak, akik az emberek tudatlanságán és butaságán szeretnek élni, vannak akik, hogy népszerűségük rongyait összetákolhassák, nem undorodnak a legnagyobb büntől, a mit azzal követnek el, hogy a társadalmi osztályokat egymás ellen uszítják.

Körjelenések ezek, a melyeket nem elég csak megnevezni, nem elég csak megmutatni, de minden tisztességes embernek oda kell törekedni, hogy a baj gyökeres orvoslást nyerjen, de addig is, míg az bekövetkezhethetnek, a fekély tovább terjedésének tüzzel-vassal, de föltétlenül eleje vételessék.

A szilágy-somlyói temetkezési egylet május 5-én tartotta meg évi rendes közgyűlését, melyen a tagok meglehetősen kevés számmal jelentek meg. Az évi jelentés és pénztári számadás elfogadása s tudomásul vétele mellett legérdekesebb része volt a közgyűlésnek az elnök és jegyző ellen beadott bizalmatlansági nyilatkozat tárgyalása.

Igen természetes, hogy elnök és jegyző a bizalmatlansági szavazatot tartalmazó beadvány folytán állásukról lemondottak. De az már nem természetes, hogy ugyanazon ülésben, alig néhány perc múlva már ugyanazon elnök és jegyző vezették tovább a gyűlést.

A mint ugyanis a lemondást bejelentették, néhány, a helyzet magas-

latán álló tagtárs torkaszakadtából elkezdte a lelépetteket éljenezni, és a mint a nagy lármából valahogy kivethető volt hangoztatni, hogy azokat újból válasszák meg. Az elnök és jegyző nem csináltak sok teketóriát, hanem nagy hirtelen visszacsücsültek az elnöki s illetve jegyzői székbe s mint a kik nagyon jól végezték dolgukat, magukat újból megválasztott hivatalnokoknak tekintették.

A jelenlevők nagy többsége hasztalan hivatkozva ezen operettébe való komikus eljárás ellen, a gyűléstermet oda hagyta s abban alig maradt öt-hat vén asszony, kik aztán a gyűlést a maga rendje szerint „óriási többséggel és iszonyú lelkesedéssel” megválasztott elnök és jegyző gusztusa szerint fejezték be.

Igen természetes, hogy titkos szavazásról, a proponált kettős könyvvitelnek életbe léptetéséről, alapszabályok módosításáról szó sem lehetett.

A temetkezési egylet alapszabályai föltétlenül megkövetelik, hogy az egylet tisztviselői titkos szavazattal választassanak. Azért volt közelebből a pénztárnok megválasztása is megsemmisítve, úgy az alispán, mint a belügyminiszter határozataival is, mert a titkos szavazás mellőzve volt s most még is újból mellőzték a lemondás folytán üresedésbe jött elnöki és jegyzői állomás betöltésénél a titkos szavazást.

Minden egyletnek felsőbb helyen megerősített alapszabályai irányadók arra nézve, hogy a tagok minő jogokkal bírnak s jogaikat mi módon gyakorolhatják, tehát az egyleti tisztviselők választásánál kérdést sem szen-

vedhet, hogy föltétlenül a titkos szavazás lett volna alkalmazandó.

De nemcsak abban rejlik a hiba, hogy a választást alapszabályellenesen fölkiáltás által ejtették meg, hanem öreg hiba az, hogy a temetkezési egylet gyűlésein a higgadt érveléstől, a kölcsönös kapacitálástól a szó legszorosabb értelmében teljesen és tökéletesen el volt zárva az ut azzal, hogy mint a mult közgyűlésen is megtörtént, a mostanin pedig még fokozottabb mérvben ismétlődött, némely elemek oly féktelen lármát és ordítást csaptak, hogy a tanácskozás, avagy csak egymás beszédének a megértése is határozottan ki volt zárva.

Hogy kit választanak meg elnöknek és jegyzőnek, az teljesen a tagok többségének akarától s az egyes szavazatok miként érvényesítésétől függ, de hogy egy-két ember ordítása a tanácskozást teljesen lehetlenné tegye, az mégis olyan állapot, amit összedugott kézzel eltűnni s az ilyen visszaéléseket fölbujánzani és tovaterjedni engedni azoknak szégyene, akik a temetkezési egylet ügyeinek vezetésére hivatalos állásuknál, polgári hivatásuknál s társadalmi állásuknál fogva a szó nemesebb értelmében befolyást gyakorolni, annak helyes irányt adni hivatva lennének.

Ugy tudjuk, hogy a közgyűlés lefolyása s illetve az elnöki és jegyzői állomások betöltése körül elkövetett szabálytalanságok miatt több tag fölbevezéssel élt s így új közgyűlés összehívása van kilátásba.

A szabad véleménynyilvánításnak s az egyesületi jogok szabad gyakorlatának szószólói s föltétlenül hívei vagyunk. Épen azért felhívjuk a városi

A „Szilágy-Somlyó” Tárcaja.

Májusban.

Bólingatnak a hosszú fűrtű Fehérvirágok az ágon,
Mint hogyha száz galamb repülne
Felvillanó fehér szárnyon.

Az anyaföld örök szerelme
Pazarkodik most kincsével,
Az alvó, s veszni indult rügyet
Meleg csókjával kelti fel.

És a mint átsuhan halk szárnyon
Hegyen, völgyön és bérceken át,
Serkedő pázsit, zsenge bimbó
Küldi utánna sóhaját.

A természet nem titkolózik,
Láthatod szíve mint dobog,
Mig őszhangot tud hozni létre
Hogy küzd magával, s háborog.

Mint hogyha a végtelen ürből
Egy mély sohaj szakadna ki,
Abból a nagy megkönnyebbülésből
Nekünk ne jutna valami?

Óh, hogy tudnánk másképp megérezni,
Hogy a tavasz milyen csodás,
Hogyha lelkünkben is nem volna
Tavasz és virágfakadás.

Buzás Pál.

A trikolór alatt.

— Képek a multból. —

Irta: Bibó Lajos.

Megmozdult és rengett a föld Hunyad és Déva közt.

A nap a fellegek mögé bujt s a habos Cserna kiöntött a partján, elárasztva véres hullámaival az emlékezetes piskii völgy virágos terét.

Az a nap a halálé volt.

Mikor a magyar tábor elhelyezkedett a Cserna völgyén, melyet a nagyági és hunyadi hegyek körül öveznek, Bem apó azt mondotta Kemény Farkasnak:

— A piskii hiddal Erdély is elveszett! (Weun die Brücke verloren, Siebenbürgen verloren!)

Ez annyit jelentett más szavakkal, hogy küzdeni kell a végsőig, a lélekszakadásig, a — haláláig.

És azután megdörmöltek az ágyuk, kitört a vihar s a szivetrázó bömbölést ezerszeresen vették vissza a kopár hegyoldalok, melyek újra zöldbe borultak az oláhok által legyilkolt védtelen magyarok kiöntött véréből.

Aratott a halál, hullott a nemzet ifjusága...

A trikolór ott lengett mindenütt a füstgomolyban, s ha pillanatokra lebukott a földre, az bizonyos jele volt annak, hogy egy honvéddel ismét kevesebb, egy félistennel több van. A kozák dárdája hátulról furódott a gyermekifjú keblébe s mikor a vadszívű katona onnan kirántotta, a szív is utána szakadt...

Hanem a másik pillanatban a zászló ismét magasan lengett s a toborzó hangjait tulharsogta a lelkes csatakiáltás:

Előre fiam...

A kit eltalált a golyó, felszakított egy-egy véres göröngyöt, ajkához emelte, megcsókolta s — meghalt.

És mind e mellett is úgy látszott, hogy a csatának szomoru vége lesz.

A kozák lovasság közelebb nyomult a hidhoz, sűrű, tömött sorfalat képezett a Cserna alacsony partján s rémletes tüzelést kezdett a honvédek ellen.

Bem a tartalék sereg huszárait maga köré gyűjtötte a válságos percekben s az ajánlkozók közül egy csapatot válogatott össze, kik rohamot intézzenek a megszállott hidra.

Még csak a vezető hiányzott s a tábornok épen a fölött gondolkozott, hogy kit küldjön a bizonyos veszedelembé, mikor egy ifju, serdülő hadnagy vágatott elébe s katonásan jelentette magát:

— Engedje, hogy én vezessem a csapatot, tábornok ur!

— Korán volna még meghalnod fiam!

Az ifju ember halovány arcát elöntötte a pir s hangja gyermekesen reszketett, mikor megszólalt.

— Nem akarok elveszni tábornok ur, hanem kiérdemelné egy csókot a — menyasszonyomtól!

Bem elmosolyodott, megszorította az ifju ember oda nyújtott jobbát s a fölállított csapatnak a szokásos tisztelgés után rohamot vezényelt.

Valami örült, halálos hajsztát.

S mikor a kis csapat trikolórja fellobogott a hidon, abban a pillanatban megdörmöltek a hadsereg ágyui is, rengetve a földet, elnémítva a sebesültek, haldoklók kínos jajgatását.

A daliás ifju, kinek arca a vihar fényében lángolt, ott volt mindenütt legelő, nem hunyta be szemét a lecsapódó kard előtt, hanem harcolt és vezényelt.

A megriadt paripák beleiramodtak a süppedékes érbe s a magyar tábor szeme elől eltűnt a kis csapat...

Elnyelte a föld, vagy magával vitte a Cserna árja, mely folyamra dagadtott e napon.

Csillagos estére csendes lett a csata-tér. Csak imitt-amott lobogtak a tábori őrtüzek, beszélve az elmúlt nap véres dicsőségéről, hirdelve ezrek gyászát, bánatát.

A dévai Kendeffy-kastély is mély gyászba borult.

Ravatal állott a terem közepén, melyen ifju, halovány arcú honvéd-hadnagy feküdt, homlokán egy tátongó, mély sebbel.

Ifju lányok, gyászruhás asszonyok álltak körül a ravatalt, melyre zokogva borul rá az özvegy-menyasszony, Kendeffy Ilona s jegyének homlokára lehelli a csókot, — melyet csata előtt ígért.

Nem szól és nem panaszkodik semmit, hiszen mit is mondhatna?!

A legszebb koszorút a piskii hidnál fonták a magyar trikolorra...

hatóság figyelmét arra, hogy a temetkezési-egylet közgyűléseire jövőre közvetlen felügyeletet gyakoroljon, s ne engedje azt, hogy egy ilyen tekintélyes vagyon felett rendelkező egyesület közgyűlései a közmegbotránkozás tárgyai lehessenek, ne engedje, hogy egy ilyen szép célu intézmény, mint a temetkezési egylet, mely első sorban a szegényebb néposztály elősegelésére lenne hivatva, a helytelen vezetés folytán népszerűtlenné váljon, a helytelen vezetés folytán népszerűtlenné váljon, a helytelen vezetés folytán népszerűtlenné váljon, a helytelen vezetés folytán népszerűtlenné váljon.

Gencsy Sándort, városunk derék polgármesterét olyan férfinak tudjuk, ismerjük, kinek mindenre kiterjedő figyelmét ezen kóros állapotok ki nem kerülhetik, ki tudni és akarni is fog gátat vetni olyan áramlatoknak, melyek a turbulens elemek féktelenkedéseit szolgálnák, s idejében szárnyát tudná szegni olyan irányzatoknak, melyek a társadalmi tisztesség arcul csapása mellett még nagyobb zavarok s törvényellenes lépések véghezvitelétől sem irtóznának.

A hódmező-vásárhelyi zendülések, Orosháza s vidékén előfordult ismétlődő zavargások az ottani viszonyokban, az alsóbb néposztály nyomoruságos állapotában találhatnak némi mentséget s talán valamilyes, habár alapjában tartathatatlan indokot; de Szilágy-Somlyón legkisebb indoka sem lehet az alsóbb osztálynak arra, hogy a vagyonosabb s az értelmiség magasabb fokán álló osztályra féltékenyen tekinthessen s az ellen mintegy ellenséggel szemben állást foglaljon, — de Szilágy-Somlyón nincsenek is még a szocializmusnak s az anarkianak veszedelmes tannai annyira elgyökerezve, hogy azokat most még csirájába elfojtani ne lehessen.

Vessenek számot tehát magokkal azok, akik magán érdekeik előmozdításáért a nép legalsóbb, legkevésbé művelt osztályának jóhiszeműségét kihasználják, s azt olyan veszedelmes utra kezdik terelgetni, a melyről a visszatérés bajos is, de még keserves is lehet, úgy a megtévesztőknek, mint a megtévesztetteknek, de különösen és legfőbb tekintetben káros lehet a város közelhaladására nézve.

Vajha eljönének ama tüzes nyelvek, melyek egykor a tanítványokat megszállották, vajha eljöne az eltévedettek a szentléleknek fölvilágosító ereje, hogy e város lakosai egymást megértsék, egymásban nem ellenséget, hanem jóbarátot látva, a bizalmatlanság, a visszavonás, a békétlenség örökre elenyészni s helyét adnának a költsönös bizalomnak és szeretetnek, hogy együtt közös erővel szolgálhassuk városunk fölvirágoztatását.

A főrendiház ülése.*)

Mielőtt az ülésterembe lépünk, köpogtassunk be Thoroczkay báróhoz, a háznagy hivatal titkárához, a ki fölött ma megnehezedett az idő járása.

A máskor oly csöndes hivatal ki volt forgatva békéjéből. Százan ostromolták jegyért, egy csipet helyért. Fehérhaju csillagkeresztes dámák, bájos komteszek könyörögtek helyért, akár a kakasülő utolsó sorában. S a szegény báró egyre kénytelen ismételni ezt a rideg választ:

— Lehetetlen, valóban lehetetlen... minden hely el van foglalta... azok a karzatoknak csufolt apró kalickái!

Bájos jelenetek játszódnak itt le.

Betipeg egy kis öreg ur, egyik grófi uradalom tisztartója:

— Kérek két jegyet a grófné és komtesz számára.

Thoroczkay báró ércetlen, komor hangon felel:

— Egyetlen egy jegyem sincs! Lehetetlen több jegyet kiadnom.

Az öreg elsápad, karjai lehanyatlának, azután elkeseredetten rebegi:

— Már pedig én innen jegy nélkül

*) A „Budapesti Hírlap“-ból.

el nem megyek, mert a grófné ebben az életben többé rám nem néz.

A kis öreg arcán oly kétségbeesés tükröződik, hogy Thoroczkay báró ellágyulva vesz elő két rejtgetett lapot.

— Nos, jól van, — szól sóhajtván, — még ezeket az utolsó jegyeket is kiadom. Kérem a neveket.

— X. Y. grófné. (A név a jegyre íródik.

— És a kisasszony neve?

— Lencsike komtesz.

A báró leteszi a tollat és megütközve néz az öregre.

— Lencsike? Ezt nem irhatom a jegyre. Mi az a Lencsike?

A szegény öreg megdöbben ettől az új akadálytól, ettől az új felhőtől.

— Könyörgöm, azt én nem tudom. A komteszt kicsi kora óta mindenki Lencsikének hívja.

Az mindegy, a méltóságos ház nem állithat ki jegyet Lencsikének. A hivatalban sem tudja senki, mi az a Lencsike. Pedig az ott lebzselő ujságírókat is megkérdezik, azok sem tudják, — az ügyetlenek! Az öreg a kezeit tördeli.

— Istenem, mit tegyek hát?

— Fusson haza és kérdezze meg

Lencsike komtesztől, mi a komoly keresztnéve?

De az öreg fejét rázza.

— Nincs otthon. A grófné és a komtesz a templomba mentek, tesszik tudni, a polgári házasság ellen imádkoznak...

Szerencsére megjelenik a mindenütt jelen való és minden tudó Borszéký Soma miniszteri tanácsos, a ki megfejtja a rejtélyt: Lencsike — Karolin.

Az öreg ur boldogan rakja tárcájába a jegyeket s viszi a grófnének és Lencsike — Karolin komtesznek. (Borszéký Soma lelke rajta, ha még sem — Karolinnak.)

Uj alak kopogtat be a hivatalba. Éltes mágán, a legelőkelőbb fajtából, kissé megroggyant térddel. Mosolyogva jő be s vidáman kérdi:

— Kápok még két jegyet a hölgykarzara?

Ah ni, ime, kisül, hogy van in petto még két legeslegutolsó jegy a hölgykarzatra. A báró előzékenyen szól:

— Kérem a hölgyek nevét!

— Ah, ah... a neveket?... Nem lehetne nevek nélkül megkapnom a jegyeket?

— Bocsánat, szigorúan meg van hagyva, hogy csak nevekre állítsam ki a jegyeket.

— Oh! Kérem, meggondoltam a dolgot, lemondok a jegyekről.

És megnyult arccal, mosoly nélkül távozik.

Az ülésterem ezalatt megnépesült. Fényes fogatok röpültek a muzeum nagy lépcsője elé és főpapok, főrendek szálltak ki belőle. Tördött, aggastyán püspökök kiegyenesedett termettel harcisan lépettek föl a márvány fokokon, mintha láthatatlan hadak élén valamely bástyára mennének.

Csak a kereszt hiányzik kezükből és a hadak a hátuk mögöl. Mert azok a csoportok, melyek a muzeum-kertben állnak, más táborba tartoznak. Azok a liberális minisztereket éljenzik.

A főrendek termében valamennyi hely el van foglalva, sőt vendégszékeket is kellett berakni. S a karzatok is zsufolvák előkelő dámákkal, képviselőkkel, ujságírókkal.

Minden belépőt viharos érdeklődés fogad. A mágánások kipirult arccal számolgatják hveiket s ellenfeleiket, keztyűs kezük idegesen gyüri a csipkekendőt s olykor lehajolnak valamelyik ismerősükhöz:

— Még nem jött meg Niki?

A legyező hevesen a páholy korlátjához csapódik.

— Sürgönyözni kell azonnal.

S míg a sürgöny röpül hegyen-völgyön át, Niki gróf elégánsan belejt a terembe s fogadja a hölgyek hálás mosolyát.

Nagy a mozgás, mikor megjelenik a primás ragyogó biborköpenyben, mely sugáralakját talpig befödi. Mikor helyére megy, találkozik Wekerle miniszterelnökkel s az ellenséges táborok vezérei mély meghajlással üdvözlík egymást.

Nem kisebb az érdeklődés, mikor egy csapatban bevonul az óhitű főpapság, csupa hosszú szakállu impozáns alak, csillogó meggy színbarsony biréttel leomló fürtein. A padjukban nem félnek el, úgy, hogy az egyik sápadt arcú, szénfekete szakállu püspök számára a miniszterek bársonyszéke közé helyeznek egyszerű nádszéket.

A katolikus püspökök barátságosan üdvözlík a nemzetiégi segédszolgát és a figyelmet más jövevények kötik le.

Száz kérdés zsigong a füled mellett.

— Ki az a generális?

— Lobkowitz herceg?

— Nem, nem, az a zömök, ismeretlen?

A kérdés messzire csavarog a padokban, majd visszatérül a válaszszal:

— Windischgrätz herceg, lemergi hadtestparancsnok.

— Hm, a lemergi! Hát az a karcsu, magas természetű tiszt!

— A bécsi magyar testőrség kapitánya.

— Ej, ni, Cziráky is lejött Bécsből. Széchen gróf is. — Hát az a fiatal, borotvált állu ur?

— Esterházy Jenő gróf insbrucki jezsuita.

Mindenki bejött, közelből, távolból, a kire a javaslat ellenzői számítottak. Borus ősz szél lebeg a teremben, — persze csak a liberálisok közt. Nyilvánvalóan tetszik, hogy a klerikális tábor felé hajlik a mérleg nehezeke s a liberálisok reménysége leveleit negyedóra alatt ezer hernyó lyuggatta át. A polgári házasság mintha már sirva szedné össze cókókját.

— Az udvar velünk van! — suttogták a karzat hölgyei örömtől mámorosan.

Ah, hogy szerették volna letépni a tavasz minden virágát s odaszórni az udvari urak lábai elé; mily hálásan pörgették apró olvasójukat!

A liberálisok közt is megjárta a vészir utját:

— Az udvar ellenünk dolgozik... a mi embereinket Bécsben fogták, ellenségeinket leküldötték!

A csata eldőlt. Ez meglátszott a miniszterek borus arcán is.

De immár kiegészül a terem képe s a látvány, mi élénk tárul, festői, égő bíbor, lila, vörös, fekete színű papi öltönyeivel, tábornoki uniformisaival, a jellemző arcok százaival, melyek közt képviselve van a sápadt, török típus, meg az olyan is, mely mintha egyenesen a germán lovagvárakból jött volna ide.

Nagy nemzetségek ülnek egy-egy csoportban, mint valamikor a rákosi gyűléseken. A havasfejú családfo körül atléta természetű, vagy vézna csontu fiak, unokák, kiket egy-egy kis vármegyényi birtok vall urál. A mint egy-egy alak lassu léptekkel bejő, szinte tíz falu harangját, száz gulya kolompját halljuk mögötte ssengeni...

Az ezredév alkonyának e képe fölött egy másik emelkedik: az ezredév hajnaláé, a Munkácsy Honfoglalása, mely most a főrendiház üléstermében van kiállítva. A pogány magyarok lovainak dobaja szinte belevegyült a ház izgatott morájába és Árpád vezér az ő komor, messze századokba tekintő szemét a hódoló hajdankori tótokról mintha a viszálykodó jelenkori magyarokra fordította volna.

(Hanem a kegyes csanádi püspök határozott veszedelemben forgott az ülés alatt. Éppen a vértanu püspök utódjának a feje fölött tolongott a pogány magyarság, némelyik dalja csaknem elérte a kopjájával; már szinte szóltunk hozzá:

— Vigyázzon excellenciás uram, közel van a Gellért hegye!)

Zichy Nándor gróf benyújtotta az utolsó kérvénycsomót a polgári házasság ellen (olyan ünnepiességgel, mintha az utolsó követ kötné a fuldokló nyakára) s megindult a vita.

Mélyszéges csönd borult a teremre, melyet csak az szakasztott meg, mikor üzenet jött az ellenzék törzskarától a szavazatok remélhető számáról. Ilyenkor zsigongani kezdett a terem jobboldala, utána a karzat s a képviselők páholyában mint a diadalmasan felszálló nap, megjelent Szápáry Gyula gróf mosolygó arca.

Czorda Bódognak, a bizottság speakerjének nyugodtan argumentáló beszéde után a hercegprimás emelkedett föl, a ki határozottan, de az éles hangot kerülve beszélt a javaslat ellen. A beszéd gyönyörű páthosszal emelkedő befejezését azonban egy kis baleset rontotta el. A hercegprimás kezét magasra emelve, így szólt:

— Kérdem, hűtlen leszek-e hazámhoz, ha elfogadom a törvényjavaslatot?

— Nem, — felelt a főpapok padsora.

— És kérdem, hűtlen leszek-e egyházamhoz, ha elfogadom a törvényjavaslatot?

— Nem! hangzott újra a főpapság mellől.

A hercegprimás meghökkenve fordult a hang felé s nagy bámulatára Zichy Nándor grófra ismert a közbeszólóban, a ki nem vette észre a kérdés fordulatát. A hatás bizony elveszett a derűtlenségben. Ej, de röstelkedtek a grófnék a vezér ügyetlenségén.

A hercegprimást zajosan megéltenezték, üdvözlők gyűrűje fogta körül, de ő tüstént beszéde után eltávozott.

Majd Gajzágó beszélt s utána Szilágyi Dezső igazságügyminiszter, a ki olyan volt ma, mint a csalán. Csipett, égetett s

nem nézte, biborpalást van-e ellenfelén. Átgázolt a hercegprimáson, („Nekem más információm van a tényekről“, vágta oda diabolikus mosollyal), átgázolt Gladstone-on, a kire a hercegprimás hivatkozott (a szegény öreg angol államférfiuról kisütötte, hogy politikai kameleon,) egy jámbor püspököt, a ki mosolyogni merészkedett, úgy meggyötört konsziderációival, hogy az többé meg sem moccan, noha Szilágyi egyre biztatta:

— Most méltóztassék mosolyogni!

Dehogy mosolygott, Rövid idő alatt kezdett tűzbe borulni az egész jobboldal; hol Schlauch biboros kiáltotta közbe:

— Nem úgy van!

Hol Zichy Nándor mordult föl:

— A tréfa nincs helyén, ez komoly dolog!

Szilágyi kidülesztette mellét, hátra-csapta kezeit, úgy kérdezgette gunyosan: — Parancsol? Mi tetszik? Hogy tett szett mondani?

Olyan volt, mintha az igazságügyminiszter még egyszer amugy magyagosan kimutatná magát, hogy aztán, — hm, ez a jövő titka.

Mikor a miniszter — zajos éljenzés közt — befejezte beszédét, egyszerre kelték szólásra biboros és Zichy Nándor. De ettől Szilávy elnök úgy megszeppent, hogy hamarosan bezárta a vitát.

Zsigongva, vitatkozva szállt le a lépcsőkön a főrend, a liberálisok félig belenyugodva a közelgő veresépbe, a javaslat ellenzői bizonyosra véve a nemek nagy többségét, noha egy nem-et szívesen elengedtek volna.

A vezér mai nemjét, melyet a hercegprimás beszédébe kiáltott.

Kossuth szobor.

Lapunk szerkesztőségéhez Kossuth Lajos nagy hazánkfiának emelendő emlékszoborra begyűlt:

Mult számunkban kimutatott 34 frt 30 kr.

összeg: „Polgári Olvasókör“ sz.-somlyói gyűjtőívén adakoztak:

„Polgári Olvasókör“ 2 frt, Bogdán István 20 kr, Szentkirályi Albert 20 kr, Némethy Zsigmond 30 kr.

Összesen: 2 frt 70 kr.

Bagossy Albertné sz.-bagosi gyűjtőívén adakoztak:

Bagossy Albertné 1 frt, Puskás Sámuel 20 kr, Nagy Irma 20 kr, László Lotti 10 kr, Bálint Jánosné 10 kr, Gáspár Mihály 10 kr, Ösz Jánosné 10 kr, Bordás Sándorné 10 kr, Kovács Samuné 4 kr, Bogár Mózsine 10 kr, Nagy Mihály 10 kr, Szilágyi Istvánné 10 kr, Süli Ferenc 2 kr, Nagy Mihályné 10 kr, Sámel Mihály 20 kr, Fekete Márton 10 kr, Bucs Lászlóné 20 kr, Fekete Andrásné 50 kr, Gergelyfy Lenke 20 kr, László Sámuelné 30 kr, Lukács Mózes 20 kr, Nagy Mózesné 20 kr, Nagy Kálmánné 10 kr, Sléizinger Bernát 10 kr, Szabó Ferencné 5 kr, Klein Linka 10 kr, Klein Márton 20 kr, Kovács Mártonné 2 kr, Lukács József 10 kr, Orsós Ferencné 10 kr, Jankó Mihály 10 kr, Szőlősi Sándorné 10 kr, Szabó József 10 kr, Süle Istvánné 5 kr, Orsós Dánielné 10 kr, Birtalan Mózesné 10 kr, Birtalan Andrásné 10 kr, Makrai János 20 kr, Máté József 10 kr, Szakáts Károlyné 5 kr, Birtalan Mózes 5 kr, Horváth Lajos 10 kr, Szöcs Károlyné 20 kr, Fazakas N. György 25 kr, Kása Pál 15 kr, Vince Ilka Ösz Györgyné 20 kr, Ösz Józsefné 20 kr, Ösz V. Györgyné 10 kr, B. Nagy Mihály 10 kr, Braun Józsefné 5 kr, Nagy András 10 kr, Vince Gáborné 30 kr, özv. Fodor Sándorné 10 kr, Vince Károly 20 kr, Kiss Sándor 20 kr, Fazakas Györgyné 8 kr, Farkas István 50 kr, Ösz Mihályné 10 kr, Kovács Pál 20 kr, Ösz Györgyné 20 kr, Horvát Istvánné 20 kr, Kincses Gyuri 20 kr.

Összesen: 9 frt 81 kr.

Szintay Béla gyűjtőívén adakozott Szintay Béla 1 frtot.

Összesen: 1 frt — kr.

Vizi Ferenc sz.-somlyói gyűjtőívén adakoztak:

Bétfethi Elek M.-Kecel 1 frt, Vizi Ferenc 1 frt, Hermanóczy Ferenc 10 kr, Szabó Zsigmond 10 kr, Balog Antal 10 kr, Zodra Tódor 10 kr, Szabó Lajos 20 kr

Összesen: 2 frt 60 kr.

Főösszeg 50 frt 41 kr.

Szinészet.

Deák Péter szintársulata Tasnádról ismét vissza jött hozzánk, hogy az előre hirdetett „Kis alamuszi“, „Három testőr“ és „Citerás“ ujdonságokat bemutassa.

Kedden este a „Kis alamuszit“ nem igen nagy számu, de intelligens közönség nézte végig és gyönyörködött Deákné (Ce Chateau Renard vicomt) kedves énekében és ügyes játékában, kit a közönség már a színrelépéskor zajos tapsokkal fogadott s énekszámait kiváló tetszéssel

fogadta. Deák Péter a Tom szerepében hangos derűtségre keltette a néző közönség legkomolyabb tagjait is. Maga a darab előttünk egészen új és pedig kellemesen meglepő ujdonság volt s akik az előadásról elmaradtak, nemcsak egy ügyes, meglepő fordulatokban változatos bohókás operettet, de egy teljes egészében jól sikerült előadást veszítettek. Balog István mint amerikai ültetvényes, a tőle már megszokott gondos alakítással s humorral adta a milliomas amerikai. Zoltán Olga csinos Sarah, Latabárné helyre szobaleány voltak.

A nézőtér hátsó padjai és a karzat tátongett az ürességtől, mert néhány lépcsnyire a színházról magas sátor alatt circus társaság tartja mutatványait. Sz. Somlyó pedig alig elég arra, hogy egy szintársulatnak megfelelő közönséget szolgáltasson, arra pedig, hogy egyszerre cirkuszt és színházat is megtöltsön, épenséggel kicsiny.

Különfélék.

— *Mai számunkhoz negyediv hirtetési melléklet van csatolva.*

— **Elnöki vizsgálat.** Szeőke Bálint a zilahi kir. törvényszék elnöke a napokban fejezte be a helybeli kir. járásbíróág évenként szokásos megvizsgálását. A hét napon át nagy körültekintéssel teljesített beható vizsgálat eredményeként örömmel jelenthetjük, hogy az elnök bíróágunknál az ügykezelés minden ágában teljes rendet és pontosságot talált, mi fölött teljes megelégedésének és elismerésének adott kifejezést, személyesen meggyőződén, hogy a bíróság minden egyes tagja, főként annak vezetője, megfeszített szorgalommal mindent elkövetnek, hogy az évenként folyton növekvő ügyforgalom dacára a jogkereső felek érdeke gyorsan és alaposan nyerjen kielégítést. A vizsgálat befejeztével az elnök tiszteletére Mile Mihály kir. járásbíró „pokróchegyi” szőlőjében barátságos uzsonnára gyűlt össze a bíróság személyzete, az ügyvédi kar s városunk intelligenciájának több tagja, a hol szintugy, mint az előző családi jellegű vacsorákon meggyőződhetett az elnök ur arról, hogy nemcsak a bíróság személyzete, hanem városunk intelligenciája is méltányolni tudja bíróságunk s ez által városunk érdekének előmozdítása körül kifejtett érdemeit, s hisszük, hogy városunkból a legjobb érzellemmel távozt.

— **Eljegyzések.** Ifj. Kerekes József nyiregházai kir. aljárásbíró jegyet váltott Szegszárdon Antal Ponka kisasszonnyal. — A pénzügyigazgatósági számvevő osztály főnökének Mártonffy Márton számvizsgálónak leányát Irénkét, e hó 3-án jegyezte el Meixner József posta-táviratist.

— **Tavaszi közgyűlés.** Szilágyvármegye köztörvényhatósága tavaszi rendes közgyűlése május 21-ik és következő napjain fog megtartatni. A szétküldött tárgysorozatot, mely 68 tárgyat tartalmaz, lapunk jövő számában közöljük.

— **Elmaradt Kossuth-ünnepély.** Tervben volt, hogy a szilágy-szolnoki ev. ref. egyházmegye mint ilyen, Kossuth Lajos elhunytá felett gyászünnepélyt tartson. Az ünnepély helyül Szilágy-Somlyót jelölte ki, az emlékbeszéd megtartására pedig Vince Ödön kémeri lelkész hívta volt fel az egyházmegye esperese. Mint lapunkat értesítik, a pünkösöd másodnapjára tervezett gyász-ünnepély véglegesen el fog maradni. Genosy Sándor Sz.-Somlyó város polgármestere, mint az egyházmegye algondnoka, hivatalos átiratot intézett az espereshez, melyben azon nézetének ad kifejezést, hogy az ünnepély megtartása már késő lenne s így annak jobb lenne elmaradnia. Ezen hivatalos átirat folytán az emlékbeszéd tartásával megbízott kémeri lelkész szintén hivatalos értesítést kapott, hogy a gyászünnepély nem fog megtartatni, Nem akarunk a kérdés mélyebb bírálatába bele bocsátkozni, de nem mulaszthatjuk el a magyar példabeszéd idézését, mely azt tartja, hogy „jobb későn, mint soha.”

— **A halotti társulat szombati közgyűlése** oly botrányos módon folyt le, hogy annak határozatai ellen, mint lapunkat értesítik, többen fellebbezéssel fognak élni, s új közgyűlés összehívását sürgetik, melyen reménylik, hogy a közigazgatási hatóság intézkedni fog, hogy a gyűlés kellő rendben legyen megtartható.

— **Esküvő.** Versényi Miklós, gör. csóni reform. lelkész f. hó 1-sején tartotta esküvőjét Bazala Etelka kisasszonnyal.

— **Egyházmegyei tanács.** Május 17-ikén d. e. 10 órákor kezdődött Zilahon, a főiskola tanári gyűl. termében ev. ref. e. m. tanácsülés tartatik. E tanácskozás egyik legfőbb tárgya leendő megkésztetni a programmot a nyár folyamánban kilátásba helyezett püspöki látogatásra vonatkozólag.

— **Színház.** Ma este „Cziterás” Konti legújabb operettje kerül színre. Pénteken a „Kis alamuszi” zónaelőadásban ismétlik. Szombatban pedig már Deésa felé utazik a társulat, hogy ott arassák a babért.

— **Meghívó.** A debreceni joghallgatók önképző köre 1894. évi május hó 8-án a nagyverdei vígadóban a Debrecenben felállítandó Kossuth Lajos szobor alapja javára hangversenyt rendezett.

— **Óvoda.** Krasznán a vall. és közoktatásügyi miniszter szeptember hó 1-én áltami óvodát állítat fel. Az előleges költségekre 410 frtot utalványozott ki.

— **Megyéni közszeretben álló tanfelügyelőjét** Kerekes Józsefet súlyos csapás érte. Ápril hó végén Budapesten mérész operációt hajtottak rajta végre, mely egyik szemébe került. De mint örömmel értesülünk, már ma egész jobban van. Adja Isten, hogy még soká üdvözölhessük megyéni közoktatás ügyeinek élén.

— **Fagypon.** Május 7-dikén vidékünkön a hőmérő a fagypontra süllyedt. Nagyobb kárt azonban nem okozott, egy-két paszujlevél és korai ugorka és dinnye lettek a dér áldozatai, de magasabb fekvésű helyeken a szőlőkben sem tett semmi kárt, — általában igen szép reményekkel biztató gyümölcstermésünknak pedig eddig még semmi baja nincs.

— **Könyvkereskedés.** Városunk egy lépessel ismét közeledett a civilizált városok felé, a mennyiben a napokban a helyi és vidéki igényeknek megfelelő könyv- és papirkereskedést nyitott Heimlich József a Fodor-féle üzlethelyiségben a belső piacon. Ez üzlet a mennyiben kölcsönkönyvtárral is össze van kötve, hivatva van arra, hogy városunkban az irodalom pártolásának újabb lendületet adjon. A vállalatnak kezdetben nehézségekkel kell küzdenie, de hisszük, hogy városunk intelligenciája a vállalatot méltó pártfogásában fogja részesíteni s viszont reméljük, hogy az a pártfogást ki fogja érdemelni.

— **A memorandum pör tárgyalása** Kolozsvárt május 7-én vette kezdetét. Ez alkalomból az oláhok tömegesen jelentek meg Kolozsvárt, hogy a vádlottak mellett tünessenek. Mint a kolozsvári lapok írják, 4—5000-re megyen az ország különböző vidékeiről becsődített s az alsó néposztályhoz tartozó oláhok száma.

— **Meghívó.** A kolozs-monostori m. kir. gazdasági tanintézet hallgatói Kolozsvárt, 1894. évi május hó 17-én a „lövölde” helyiségében a kolozsvári „Mentő egyesület” és az intézet „Segélyegylete” javára gróf Beldi Ákos főispán ur, — gr. Teleki László Gyula ur és Hegedűs Sándor orsz. gyűl. képviselő védnöksége alatt zártkörű Gazdasz. Majálist rendeznek.

— **Kérelem.** Az 1896. évi országos kiállítás zene és színművészeti előadója: Dr. Váli Béla, a „Zene és Színművészeti Lapok” szerkesztője, mint értesülünk legközelebb városunkba jönni szándékozik a zene és színművészeti ereklék megtekintése végett. Nevezett szakférfi tisztelettel felkéri ezennel mindazon műkedvelőket, akik valamely zene, avagy színművészeti erekléje, és pedig régi hegedű, zongora, orgona, tárogató, hadi sipok, kürtök, hangjegyratok, levelek, naplók, színlapok stb. effélék birtokában vannak, nemkülönben azokat, akik városunk egyes régi művészei közül valamely emléktárggyal, avagy utbavezető adatról tudomással bírnak, hogy azok felől nevére címezzve egy levelező lapon értesítsék (Budapest, Kerepesi-ut 81. szám alá címezve.)

— **Gazdák találkozója.** Azokat, a kik a gazdasági akadémiát Magyar-Óvárott végezték 1870—1880-ig, május hó 12-ére találkozóra hívja föl az erre alakult bizottság. Találkozás délelőtt kilenc órákor a Centrál szálloda kávéházi helyiségében.

— **Barlang kutatók.** Grác mellett egy Lugloch nevű barlangba hét turista ment be a mult héten, hogy a barlangot apróra átkutassák. Alig mentek be a barlangba, nagy felhőszakadás jött, mely a kijáratot oda sodort kőtörmelékkel és facsutkókkal teljesen elzárta. A benn rekedt turisták kétszázhat óráig voltak a külvilágtól teljesen elzárva, míg végre a torlasznak szét robbantása után sikerült őket szerencsésen életben kiszabadítani. A hosszas kétségbeesett helyzet es éhség rendkívül megviselte a fiatal turistákat, úgy hogy alig volt rajtuk emberi kép, mikor a napvilágra kerültek. Arcuk sárga, összeaszott, szemük fénytelen kísérteties, testük vézna, hústalan s olyanok, mintha a sírból keltek volna ki. Egy közülök teljesen megöszült, egy pedig megsüketült. A szerencsétlenek az életben maradást a magukkal vitt ötven darab faggyu-gyertyának köszönhetik, melyet végszükségükben megették.

— **Helyreigazítás.** Beccses lapjának 18. május 3-án megjelenő számában a „Különfélék” rovatában, „Robbanás Krasznán” cím

alatt oly tudósítás közölgetett, mely nem felel meg egészben a ténynek, valóságnak, hiszem, hogy téves értesülésen alapszik. Amennyiben pedig a „Szilágy-Somlyó” krasznai tudósítója én vagyok, nem akarom, hogy e tudósítás helyre igazítva ne legyen, kérem e sorokat közzé tenni, mint tudósító én is meg irtam volna, de előbb be akartam várni a hivatalos vizsgálatokat, mind a hatóság, mind az orvos részéről. Ez megtörtént. Az orvosi vizsgálat egy súlyos és egy könnyű sérülést állapított meg, a többinél az ijedtség volt nagy s nem a vélt sérülés. Ugy, hogy az ijedtség elmultával minden munkás folytathatta munkáját, kivéve az egy, mely gyár tulajdonosok részéről rögtöni orvosi kezelésbe vetett s ennek megtörténte után a megyei kórházhoz szállított. Ennek halálát is nem a bőr leforrázása, hanem az okozta, hogy a forró moslék (bráha) nyakán egy részt égetett át. A robbanás reggelén, hogy a meghalt munkás miért járt a főzőkamrában ma sem tudni, mert neki ott semmi dolga nem volt. A robbanás oka csupán véletlenség, nem pedig vétkes gondatlanság, mint azt a vizsgálat is kiderítette. Legvalószínűbb az, hogy a főzőkád egy gőzt vezető szelentyűje bedugult s így a kiömlő gőznek utja elvágta tott s az ugy összegyűlő gőz feszereje a kád fenekét kinyomta s a szabad utat nyert gőz nyomta a kamarába szét a forró bráhat, mi az ott járó munkást leöntötte. A többi besiető munkást a gőz csapta meg. Ez másképp nem is képzelhető, mert a kád csak pár hónapja lett ujonnan beállítva s ha ez lett volna a hiba, ugy a főzés közepén s nem pedig akkor történt volna a szerencsétlenség, midőn már alig 3—4 liter szesz volt a főzőüstben s így a gőz is kevesebb. Ami pedig az ujdonság azon részét illeti: hogy a veszély előre jelezve volt, nem tudom honnét vétetett, mert a kád mint fent jeleztem egészen új, alig pár hónapja van használatban. Hogy a tulajdonosok fukarságán mult, az sem áll, mert a gyár már 22 éve fennáll és a hivatalos közegek ezen hosszú idő alatt soha olyat nem találtak, mi a tulajdonosokat akár az idevágó szabályok, akár fennálló törvényekkel egy esetben is ellenkezésbe hozták volna. Vagy ez nem bizonyított ok? Ennyit az igazság érdekében. Bus magyar. — Közöljük a cáfolatot és megjegyezzük, hogy igaz, hogy azt nem lapunk rendes tudósítójától kaptuk, de minden esetre olyan egyénektől, kiknek előadásában kételkedni okunk nem lehetett. Elég szomorú dolog az, hogy a robbanás ténye, mely utóvégre is bizonyos foku vigyázatlanságot föltételez és a szerencsétlen áldozat elhalálózása megcáfolható nem volt.

Egészszelyem, mintázott Foulardokat (mintegy 450 különböző fajban), méterenként 75 krtól 3 frt 65 krig, — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig, — sima, kocás, csikos, virágos, damasztolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámmmentesen a privátmegrendelők lakására HENNEBERG G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— **Zoványi Jenő** kolozsvári, illetve most már tiszaföldvári ref. lelkész által szerkesztett „Vallás és egyház” evangeliumi protestáns lap 5-ik száma megjelent.

— **„Az 1848—49-iki magyar szabadságharc története”** című illusztrált vállalatból a szokott pontossággal most jelent meg a 11-ik füzet, amelyben a horvát pártütés beszédét, a felbujtogatott nemzetiiségek készülődését mondja el élénk, eleven tollal Gracza György. A füzet egy igen érdekes, s eddig kevésbé ismert okmányt is közöl. Az aradi magyar zsidók memorandumát, amelyben arra hívják fel hitsorsosaikat, hogy a szombat megünneplését tegyék át vasárnapra. Ez a füzet is teli van szebbnél szebb egykoru képpel. „A füzet képei.” Az első honvédtáborzás Budapesten, — Zsidóüldözés Pozsonyban (Egykoru rajz), A szabadságharc nevezetesebb szereplői, akikre a harc minden körülmények közt számíthat (Gyűjtemény „Charivári”-ból) Gáj Lajos, — (Eredeti a bécsi császári udv. levéltárban, — Báró Jellasics József, — A horvát küldöttség Bécsben, (Egykoru rajz), — Horvát tábor 1848 ban, (Egykoru rajz), — Sztrati-mirovics György, — A karlócai szerb nemzeti gyűlés 1848. május 13. (A Szabadságharc idején Zágrábban készült kép), — Rajasich, karlócai szerb érsek, — Knicsanin István, szerb felkelő vezér, Kiss Ernő honvédtábornok, (Egykoru dragoureotyp kép után).

— **Az ezredéves ünnepnek** kétségtelenül egyik legszebb és igazán örök

becsü irodalmi terméke lesz Benedek Elek nagy mesekönyve, a „Magyar Mese- és Mondavilág. Az ötven füzetre (öt köt.) tervezett vállalatból most jelent meg a 7. füzet, tele szebbnél szebb mesékkel és illusztrációkkal, tehát nem sokára kész az első kötet. Egy füzet ára 25 kr, 10 füzet előfizetési ára 2 frt 50 kr. Megrendelhető a hiadó Athenaeumnál és minden könyvkereskedőnél.

Felélős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

A néhai Fodor István volt sz.-somlyói kereskedő hagyatéki csődtömegéhez tartozó leltárilag 3044 frt 70 krra becsült rőfös árucikkek, 105 frt 30 krra becsült bolti felszerelvények, 314 frt 90 krra becsült bor és csiger, 54 frt 60 krra becsült házi bútor, mindegyik nemű külön-külön, zárt ajánlat utján eladását, esetleg részletenkénti elárverezését a csődválasztmány elrendelén, felhivatlak mindazok, kiknek venni szándéka van, hogy felbélyegzett zárt ajánlataikat a becsérték 10%-a mint bánatpénz, készpénz, esetleg az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-a szerinti óvadékképes értékpapir, — az árfolyam kétharmadáig — leendő melléklése mellett 1894. május hó 30-ik napjának d. e. 12 óráig alólírott tömeggondnokhoz adják be, később beadott ajánlat el nem fogadtatik.

Az ajánlat megbirálása, el vagy el nem fogadása a választmány hatásköre, mely felett a fent kitett határnap d. u. 2 órákor határoz; az ajánlat elfogadása esetén a vevő a vételárat a bánatpénz beszámításával legkésőbbben 1894. Junius hó 7-én d. e. 12 óráig tartozik kifizetni és az árut átvenni, önként értetődik, hogy a vételi III. foku illeték vevőt terheli a vételárban beszámítás nélkül; az esetben ha vevő a kitett ideig a vételárt ki nem fizeti, ugy a vételtől elállottnak tekintetik, a bánatpénze a csődtömeg javára elvesz és az áru veszélyére-kárára és költségére fog minden előleges kihirdetés nélkül nyílt árverésen eladatni.

A csődvagyon alólírottnál bármikor megtekinthető.

Ha a beadott ajánlat egyike sem fogadtatik el, ugy a csődvagyon 1894. évi junius hó 27-én d. e. 9 órákor és esetleg következő napokon tartandó nyilvános árverésen azonnali készpénz fizetés mellett a csődleltárban felvett tételei szerint becsáron alul is el fog adatni.

Sz.-Somlyón, 1894. évi május 8-án.

Szilágyi Lázár,

sz.-somlyói ügyvéd, mint csődtömeggondnok.

Szilágyvármegye alispánjától.

6812 — 1894. kig. szám.

Pályázati hirdetmény.

A Szilágyvármegye közkórházánál megüresedett felügyelő és ellenőri állomásra ezennel pályázatot hirdetek s felhivom mindazokat, kik ezen évi 300 frt fizetés, szabad lakás, fűtés és világítással javadalmazott állomást elnyerni óhajtják, hogy képesítési okmányaikkal felszerelt pályázati kérelmeiket hozzám folyó évi május hó 15-éig adják be.

A kinevezendő felügyelő ellenőr 400 frt biztosítékot köteles letenni s legalább négy gimnáziumi vagy polgári iskolai osztály sikeres bevégeztét igazolni.

Zilah, 1894. május hó 6-án.

Szikszai Lajos,

kir. tanácsos alispán.

Köszénkátrányt

legjobb minőségben

zsindely és deszkatekők behuzására,

mely által azok tartóssága kétszerte hosszabb, továbbá **culárok**, melyek a földbe ásatnak, **kerítések s gazdasági eszközök befestésére** hordókban á 50 egész 200 kiló súlytartalommal; továbbá saját gyártmányu

COAKSOT

(pirszén) **kovácsok és lakatosok** részére ajánlja jutányos ár mellett

a légszeszgyár igazgatósága
Debrecenben.

8—10

Szilágysági helyi érdekű vasut részvénytársaság.

174—94. szám.

Hirdetmény.

A szilágysági helyi érdekű vasut részvénytársaságnak

hetedik rendes közgyűlése

1894. évi június hó 10 napján délelőtt 10 órakor Budapesten a társaság hivatalos helyiségében (Andrássy-ut 61.) fog megtartatni.

Naptrend.

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. Az 1893. évi zárszámadás és mérleg előterjesztése, a felmentvény megadása, a nyereség felosztása és kifizetése tárgyában hozandó határozat.
3. Az igazgatóság jelenléti jegyei értékének megállapítása.
4. A felügyelő bizottság új választása, és tisztelet díjának megállapítása.

Azon részvényesek, kik szavazati jogukkal élni kívánnak, kötelesek az alapszabályok 21. §-a értelmében részvényeket a le nem járt szelvényekkel együtt nyolcz nappal a közgyűlés előtt Budapesten a magyar ipar és kereskedelmi banknál (Nádor-utca 4 sz.) letenni.

Azon részvények után, melyek eddig az igazgatóságtól ki nem vették

az illető részvényaláírók gyakorolhatják a szavazati jogot.

Két részvény egy szavazatra jogosít. Egyszáz szavazatnál többet egy személy nem gyakorolhat.

A felügyelő bizottság által megvizsgált évi mérleg a közgyűlési jelentéssel együtt nyolc nappal a közgyűlés előtt fog az alapszabályok 20 §-a értelmében a társaság hivatalos helyiségében Budapesten (Andrássy-ut 61.) kitétetni, és a jelentkező igazolt részvényeseknek egy-egy példányban kiadatni.

Budapesten, 1894. évi április 30-án.

1—2

AZ IGAZGATÓSÁG.

(Utánnymomat nem díjaztatik.)

30—1894. k. gy. sz.

Árverési hirdetmény.

Melynél fogva ezennel köztudomásra hozatik, hogy a város képviselői közgyűlésének 30—1894. k. gy. sz. a kelt határozata folytán a Sz.-Somlyó város tulajdonát képező **gőzfürdő** összes melléképületeivel, teljes felszerelésével s tágas, üdülő helyül szolgáló kertjével az 1894. évi május hó 30-ától az 1899. évi december hó 31-ig terjedő időre, évenkénti 800 frt hasznobéri összeg, mint kikiáltási ár s a jóváhagyott árverési feltételekben kitüntetett kikötések mellett **a f. é. május hó 17-én d. e. II órakor a városháza tanácstermében** tartandó nyilvános árverésen hasznobérbe kiadni fog.

Az árverési feltételek alólirott hivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők, s már eleve figyelemzetnek az árverelni szándékozók azzal, hogy a gőzgép és felszerelések biztosítására a szerződés aláírásakor 1000 frtot készpénzben vagy ovadékképes papirokban köteles a bérlő a városi pénztárnál letenni.

Ez árverésre árverelni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy a kikiáltási ár 10%-át tevő bánátpénzt az árverés megkezdése előtt az árverés eszközzésére a városi képviselő által kiküldött bizottság elnökéhez, Hegedűs Sándor h. főjegyzőhöz annál inkább szolgáltatassák be, mert különben ajánlataik tekintetbe vétetni nem fognak.

Szilágysomlyón, 1894. április 24.

2—2

Gencsy Sándor,
polgármester.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a helybeli piacon (a volt Fodor István-féle üzlethelyiségben) egy a mai kor igényeinek megfelelő, törvényszékieleg bejegyzett

Könyv és Papirkereskedést

nyitottam.

Üzletemben a magyar irodalom legjelesebb termékei készletben találhatók, különben pedig nálam, bárhol megjelent mű megrendelhető.

Ugyisint ajánlom a n. é olvasóközönség figyelmébe a körülbelől 1000 kötetre terjedő magyar és német jeles művekből álló

Öl es ö n K ö n y v t á r a m a t.

Továbbá raktáron tartok mindenféle ügyvédi és körjegyzői nyomtatványokat, albumok, emlé- és képeskönyvek, folyóiratok, Chinaezüst diszműtárgyak stb. stb.

Az e szakmában lévő tapasztalataim folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a nagyérdemű közönség igényeit a legjobban ki-elégíthessem.

Vállalatomat a nagyérdemű közönség kegyes pártfogásába ajánlva, maradtam

hazafias tisztelettel:

HEIMLICH JÓZSEF,
könyv- és papirkereskedő.

1—3

Arankamentes lóhermag

nagyszemű, 100 kilóju 76 frt.
5, 10, 25, 50 kilós zsákokban, államilag olomzárva. 10—?

RÉPAMAG

ugyanolyan árban Alvinczen feladva utánvétellel kapható.

Gróf Teleki Arvéd
drassói uradalmában, u. p. Koncza.

Eladó birtok.

Lecsméren 45 magyar hold — 5—10 holdas darabokban levő — tagosítatlan birtok belsőség, gyümölcsös és kaszálóval szabad kézből együttesen eladó.

Bővebb felvilágosítást ad

Bölöni Sándor
ügyvéd Szilágysomlyón.

Városi szálloda Sz.-Somlyón.

Van szerencsém a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség tudomására hozni, hogy a „Városi szállodát” ásvettem és azt a mai kor igényeinek megfelelőleg berendeztem.

Éttermemet és kávéházamat, valamint a szálló szobákat kelőleg és tisztán tartani fő törekvésem leendő.

Kitűnő behűtött **kőbányai sör**, tiszta jó **borok**, magyaros és izletes **étkek** gyors és pontos kiszolgálattal mellett kaphatók.

*** Zóna-villásreggeli naponta. ***

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kéri

LIGER LAJOS

1—3

vendéglős.

Nagyszerű találmány a Zacherlin-tinktura, melylyel ott, hol a por be nem juthat, a férgeket gyorsan és biztosan el lehet pusztítani.

A Zacherlin-tinktura ennél fogva igen alkalmas a poloskák, bolhák, tetűk **petéinek** megsemmisítésére, melyek hasadékokban, lyukakban vagy az állatok szőrméjében fészkelnek. A Zacherlin-porral **vegyítve** ezen találmány nemcsak a **leggyorsabb**, de a legjobb **eredményt** is biztosítja minden féreg ellen, bárhol tartózkodják is az. A Zacherlin-tinktura üvegekben á 25 krért és 1 frtért kapható, az ismert Zacherlin-raktárakban.

Célszerű használatához a saját szerkezetű porzó (á 1 forint szükséges.